

Indlæg bragt i Politiken den 16. august, 2012.

Mette Frederiksens forslag er nytteløse

Af professor emeritus Tage Søndergård Kristensen.

Mette Frederiksen har varslet et "opgør med dårligt psykisk arbejdsmiljø på danske arbejdspladser". Umiddelbart lyder det godt. Dårligt psykisk arbejdsmiljø er årsag til stress, udstødning, fravær, sygdom og mange andre problemer, og udviklingen går på flere områder den forkerte vej. Alligevel er der ingen grund til at klappe i hænderne over ministerens initiativ. Intentionerne er gode, men de tiltag, hun foreslår, vil være nytteløse. Hun anvender tilsyneladende den velkendte opskrift: *"Mere af det, der ikke virker"*.

Ministeren foreslår et par juridiske ændringer, som tilsigter en "ligestilling" af det psykiske og det fysiske arbejdsmiljø. En sådan ligestilling er i bedste fald udtryk for en naiv juridisk opfattelse. En formel ligestilling i loven betyder jo ikke, at mobning og vold lige pludselig bliver lige så håndterbart i praksis som overholdelse af støjgrænser.

Dernæst vil hun bevilge nogle ekstra midler (15 mio per år i tre år) til målrettet tilsyn på arbejdspladser inden for særligt ramte sektorer. Det drejer sig om hjemmepleje, døgninstitutioner, psykiatri, lærere, sygeplejersker, socialrådgivere og kriminalforsorgen. Ministeren mener, at disse grupper er særligt udsat for dårligt psykisk arbejdsmiljø herunder mobning og vold.

Det er bemærkelsesværdigt, at alle de nævnte områder er i den offentlige sektor. Da det er arbejdsgiverens ansvar at sikre et godt psykisk arbejdsmiljø, må ministeren åbenbart mene, at de offentlige arbejdsgivere er særligt dårlige til at leve op til deres ansvar. Men i stedet for at analysere, hvad der er problemet i den offentlige sektor, vil ministeren give en sjat ekstra penge til Arbejdstilsynet. Hvordan forestiller ministeren sig, at nogle tilsyn fra Arbejdstilsynet på ganske få virksomheder i en periode på tre år skulle kunne påvirke vold, trusler, mobning og chikane på arbejdspladserne? Der er ingen fornuftig grund til at tro, at en sådan effekt skulle kunne opnås. De grupper, der er i fokus, har været i fokus for talrige indsætter gennem årene, men uden nogen synlig effekt.

Hvis man virkelig ville gøre noget godt for det psykiske arbejdsmiljø i den offentlige sektor, skulle man starte med et grundlæggende opgør med kontrol, evaluering og dokumentation. Vi har rigtig mange studier, der viser, at virksomheder med høj tillid, høj retfærdighed og godt samarbejde – dvs. med høj social kapital – har høj trivsel, lavt fravær, høj produktivitet og høj borgertilfredshed. Det er en alvorligt ment tillidsreform, og ikke mere kontrol og tilsyn, der er behov for. Også på ministerens eget ministerområde. Ministerens initiativ er både forældet og virkningsløst.